

Saa, ogsaa jeg tror, det er paakønnelsesværdigt, at Rigsdagen arbejder hurtig, men jeg tror dog at turde sige, at det er en Kendsgerning, at naar et Lovarbejde af det Omfang som her skal gennemgaaes af Rigsdagen, kan det ikke blive gennemgaaet med Grundighed i saa kort Tid som den, hvori det har foreligget for Landstingets Medlemmer til Behandling, og det er da heller ikke ubekendt, at man nok har ønsket fra flere Sider, at der havde været noget mere Tid dertil.

Jeg skal selvfølgelig som Lægmand ikke indlade mig paa at kritiskere Lovforslaget paa de mangfoldige Omraader, hvorpaa det strejfer ind; dertil rækte mine Gøner selvfølgelig ikke. Men der er dog adskillige Ting, som i øvrigt allerede fra andre Sider ere berørte her, som jeg skal tillade mig at dvæle lidt ved. Der er da først Bestemmelsen om usødygtige Skibe, hvilke, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vøjsen) ganske rigtig bemærkede, have været Genstand for, i meget høj Grad været Genstand for Behandling fra dette Tings Side tidligere, og med Hensyn til hvilke der den Gang med mere eller mindre Besøjselse blev drevet en meget ivrig og hidstig Agitation. Det ærede Medlem udtalte, at han mente, at saaledes som Lovforslaget er vedtaget i Landstinget, var det paa dette Punkt nu til Dels i Overensstemmelse med det, som dette Ting havde ment, det var rigtig at gaa til den Gang, og at Mandstabet derfor kunde føle sig betrygget med Hensyn til Sødygtigheden, naar disse Bestemmelser bleve vedtagne. Jeg tror ikke, at dette kan være Tilfældet, naar man ser ret paa de forskellige Bestemmelser i Lovforslaget, som vedrøre denne Sag, og som absolut maa komme i Betragtning over for dette Forhold. Det er jo nemlig ikke alene § 26 i Lovforslaget, som handler om denne Sag, men det er ogsaa Lovforslagets § 292, idet deri fastsættes Betingelserne for, at Skipperen kan straffes, naar han gaar ud med et Skib, der ikke er jaaledest, som det burde være. Der staar i § 292: „Gaar en Skipper, uden at særlige Omstændigheder nøde ham dertil, til Søs med et Skib, der har saadanne Mangler paa Strog, Maskine eller Udrustning, eller som er saa haardt eller utilbørlig lastet eller saa svagt bemanded, at han maatte kunne indse, at Rejsen er forbunden med aabenbar Livsfare for de ombordværende, straffes han med Fængsel osv.“ Dette er sikkert en Hovedbestemmelse i hele dette Forhold. Heri afgøres, hvilke Omstændigheder der skal være til Stede, for at Skipperen skal kunne straffes, eller for at det skal kunne siges, at denne eller hin Tilstand af

Skibet er utilbørlig, og det maa jo indrømmes, at det er temmelig alvorlige Fordringer, der stilles, naar det siges, at det skal være forbundet med „aabenbar Livsfare“ for de ombordværende at gaa ud med Skibet. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at det er betryggende nok, naar der siges, at naar Flertallet af Mandstabet forlanger det, skal der være Besigtigelse af Skibet. Man maa jo betænke, at paa de store Skibe vil det være temmelig vanskeligt for Flertallet af Mandstabet at komme sammen til Samraad enten om Bord eller i Havnen. Det er jo ikke saaledes med Søfolk som med alle andre, at de kunne have en Fritid samtidig, hvor de kunne samles paa det samme Sted. De ere vekselvis i Arbejde, og det vil derfor være vanskeligt paa et større Skib at faa dannet et Flertal til at forlange Besigtigelse af Skibet. Jeg tror derfor, det vil være rigtig, som et Mindretal i Landstinget har foreslaaet, at $\frac{1}{4}$ af Mandstabet, dog mindst 3 Mand, kan forlange en Besigtigelse. For mindre Skibes Vedkommende er der dog imidlertid ikke Grund til at være tilfreds med, at Mindretallet kan forlange det, saaledes som ved store Skibe. Ved disse sidste maatte man kunne være tilfreds dermed, selv om man ikke faar det, som tidligere var foreslaaet i Loven om usødygtige Skibe, nemlig at der skal være Tilhørsmænd, Skibsinpektører, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vøjsen) kaldte det. Det nævnte ærede Medlem udtastede en Tanke om den Anordning, som omtales i § 26, angaaende Regler med Hensyn til Skibes Usødygtighed, idet han mente, at naar denne Anordning kunde blive fælles for de 3 nordiske Riger, vilde han deri se en tilstrækkelig Betyrrelse for Mandstabets og det heles Interesse. Jeg tror nu ikke, det vil være saa heldigt, som hvis man gif til at sige, at de Forhold skulde fastsættes ved Lov. Jeg tror, at Rigsdagen som saadan og tillige de Folk, som skulle rette sig efter Loven, ere bedre tjente med, at Rigsdagen ikke frasriver sig Retten til at være med til at ordne disse Forhold ved Lov, at den ikke overlader det til fgl. Anordning at foreskrive Ordningen af dette Punkt. Jeg haaber derfor, at det eventuelle Udvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt særlig paa dette Punkt og saa det ordnet saaledes, at Mandstabet kun være mere betrygget, end de efter min Formening nu ere eller ville blive. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds tog Ordet i Anledning af, at Arbejdsforholdene ere indskrænkede i det foreliggende Lovforslag, naar henfjes til den Lovgivning, vi have haft tidligere. Det forekommer mig